శ్రీ కల్యాణీయం

– సింగీతం లక్ష్మీ కల్యాణి

విశేషమైన ఖ్యాతి గడించిన సినీదర్శకుడి భార్య ఐనప్పటికీ ,

సాధారణ గృహిణిగా ఎదుగుతూ

కుటుంబాన్ని అందంగా తీర్చిదిద్దుకున్న ఓ మహిళ స్ఫూర్తిదాయకమైన ఆత్మకథ..!!

(గత సంచిక తరువాయి)

కొన్నాళ్ళయిన తర్వాత మళ్ళీ ఏదో ప్రాబ్లమ్ వస్తే డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్ళాను. నా కేసు హిస్టరీ అంతా వాళ్ళకి చెప్పాను. ఆవిడిలా చెప్పింది. మొదటి Still born delivery సమయంలో servix (child bag) puncture అయిందని, దానికి కుట్లు వేస్తే కానీ గర్భం నిలవదని అన్నారు. డా.పురుషోత్తం అనే లేడీ డాక్టరు కుట్లు వేసి ట్రీట్‌మెంటు ఇచ్చింది. కొన్నాళ్ళకి మళ్ళీ అదే ప్రాబ్లమ్ వచ్చి ఆవిడ దగ్గరకె వెళితే టెస్ట్ చేసి, కుట్లు అతుక్కోలేదనీ, మళ్ళీ వెయ్యాలనీ, వేరొక డాక్టరు తన స్నేహితురాలి దగ్గరికి పంపింది. కానీ మాకెందుకో వెళ్ళడానికిష్టమవలేదు.

ఈ విషయమంతా విన్న కొందరు ఫ్రెండ్స్, ఆ తర్వాత, కె.వి.రెడ్డిగారు, డా. ఇ.వి.కల్యాణి చాలా పేరున్న డాక్టరనీ, హస్తవాసి మంచిదని అన్నారు. కానీ ఆవిడ దగ్గర ఖర్చు అవుతుందని మాకు తెలిసింది. మాకు ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. మా వారు డబ్బుమాట ఎలా ఉన్నా ఆరోగ్యం ముఖ్యం కదా, ఖర్చైతే అయింది ఇ.వి కల్యాణి దగ్గరకి వెళ్దామని నిశ్చయించుకుని ఆవిడ దగ్గరికి వెళ్ళేసరికి ఆవిడ ట్రీట్‌మెంట్ చేసింది. పదిరోజులు తర్వాత డిశ్చార్జి బిల్ ఇచ్చింది. మా వారికి చూపించాను "కొంచెం తగ్గిస్తుందేమో అడిగి చూడు" అన్నారు. మరుసటి రోజున ప్రొద్దున్న ఆవిడ వచ్చింది. "చూడండీ మా వారు అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు. ఇంత బిల్లు ఇచ్చుకోలేము. కొంచెం తగ్గించుకుంటారా! ఇంకో విషయం. నేవున్నది పదిరోజులైతే దానిలో తొమ్మిది రోజులని వేశారు బిల్" అని ఇంగ్లీషులో చెప్పాను. ఆవిడ "oh, yes! Clever girl you are" అని బుగ్గ గిల్లి వెళ్ళిపోయింది.

కొన్నాళ్ళకి "శ్రీకృష్ణార్జున యుద్ధం" షూటింగు ప్రారంభమైంది. రెండు షెడ్యూల్సు అయింది. మావారికి చేతిమీద అంటే జబ్బ కింద కురుపు వచ్చి అది సెగ గడ్డగా మారి దాంతో చాలాబాధపడేవారు. నొప్పి రాను రాను ఎక్కువ అవుతుందే కానీ తగ్గే సూచనలు కనబడటంలేదు. చివరికి డాక్టరు దగ్గరికెళితే దాన్ని ఓపెన్ చేసి కట్టు కట్టారు. మెల్లగా సైకిల్ రిక్షాలో ఇంటికి వచ్చాము. రెండు మూడు రోజులుగా ఆఫీసుకు రానందున విషయం తెలుసుకున్న కె.వి.రెడ్డిగారు, మా యింటికి కారు వేసుకుని వచ్చారు మావారిని చూడడానికి. సడన్‌గా ఆయన్ని చూడగానే నాకు ఏమీ తోచలేదు. హార్లిక్స్ కలిపి ఇచ్చాను. ఆయన చాలా సంతోషించారు. కాసేపుండి వెళుతూ"శ్రీనివాసరావు కురుపు పూర్తిగా తగ్గేంత వరకు ఆఫీసుకు రావద్దు. బాగా రెస్ట్ తీసుకో" అని చెప్పి వెళ్ళారు.

సి.ఐ.టి నగర్ దూరం అన్నమాటే గాని అక్కడ వెనక ఇంటి వాళ్ళతో పరిచయమై వాళ్ళతో మ్యాట్నీ షోలకు సినిమాలకు వెళుతుండేదాన్ని. శ్రావణ మంగళవారం నోములు చేసుకుంటే అయిదు మంది ముత్తయిదువులకు వాయినం ఇచ్చుకోవాలి. అక్కడ ఉన్న

తమిళ వాళ్ళకు ఈ పద్ధతులు తెలియవు కదా. నాకు ఏరియా కొత్త. అప్పుడొక తెలుగామె ఇంటింటికీ పిల్చికెళ్ళేది నన్ను. ఆవిడ యస్.వి.యస్‌గారని కల్కి పత్రికలో ఎడిటర్‌గా పనిచేసేవారు, ఆయన భార్య నన్ను అయిదుమంది ఇళ్ళకి పిల్చుకు వెళ్ళేది. యస్.వి.యస్ గారు ముప్పై సంవత్సరాలుగా రాజాజీ గారికి సెక్రటరీ. ఆ యస్.వి.యస్ గారే ముందు ముందు మావారొక తమిళ్ పిక్చరు, రాజాజీగారి "దిక్కెట్ర పార్వతి" కథని చిత్రంగా మలచడానికి రాజాజీగారి దగ్గరకు పిల్చుకెళ్ళి సహాయం చేశారు.

"కృష్ణార్జున యుద్ధం" షూటింగు ప్రారంభించేముందు స్క్రిప్టు అంతా రెడీ అయి, పాటలు అన్నీ కంపోజ్ చేసి రాసి రికార్డింగులకు సిద్ధంగా ఉన్న టైములో శాంతారాం గారి హిందీ పిక్చరు 'స్త్రీ' రిలీజయింది. అది ఒక పురాణ గాథ శకుంతల దుష్యంతల కథ. ఈ సినిమా ఎందుకో కె.వి.రెడ్డిగారికి చూడాలనిపించిందట. ఆయన, పింగళిగారు, పెండ్యాలగారు, మావారు థియేటరు కెళ్ళి చూసి వచ్చారు. నాలుగైదు రోజులయిన తర్వాత మా వారు టికెట్ బుక్ చేసి నన్ను కూడా పిల్చుకెళ్ళారు. బాగా ఇంట్రెస్టింగ్‌గా, ఖుషీగా, సంతోషంగా చూస్తూ వున్నాను. కణ్వమహాముని శకుంతలను అత్తవారింటికి పంపే సీను శాంతారాంగారు ఎలా చిత్రీకరించారో? మరి ఎవ్వరికి సాధ్యం కాదు. "జావో లాడ్లీ" అనే పాటతో శకుంతల బయలుదేరుతుంది. చెలికత్తెలు ఒక్కొక్కరు కన్నీళ్ళు పెట్టుకోవడం చూపిస్తారు శకుంతల పెంచిన చెట్లకి ఆవిడ మేలిముసుగు కొనలు చిక్కుకుంటాయి. మమ్మల్ని పెంచి, పెద్ద చేసి, పూలు పూయించి మమ్మల్ని వదిలి వెళుతున్నావా అన్నట్లు. కొంత దూరం పోయిం తర్వాత జింకలు వెంటాడుతాయి. అంతా ఒక మనస్సు కదిలించే సన్నివేశం. నాకు ఏడుపు రావడం, కన్నీళ్ళు కారడం జరిగాయి. సైలెంట్‌గా చూస్తున్నాను. కానీ రాను రాను దుఃఖం ఎక్కువై ఏడుస్తూ వుంటే అప్పుడు తెలిసింది మావారికి. "నీకు భీమవరం జ్ఞాపకం వచ్చిందా? " అని అడిగారు. "కాదు ఈ సీను చాలా ఎమోషనల్‌గా వుందంతే" అని సర్ది చెప్పాను. నేను ఇక్కడికి వచ్చాక భీమవరం మరిపింప చేసారే. కానీ ఇలాంటి సంఘటనలు చూచినపుడు అమ్మా, నాన్నలు గుర్తుకు రావడం ప్రతి ఆడపడుచుకు సహజం కదా!

కొన్నాళ్ళకి "శ్రీ కృష్ణార్జున యుద్ధం" విడుదలైయింది. దాంట్లో సుభద్రని అత్త వారింటికి పంపినపుడు సత్యభామ పాత్రధారి యస్.వరలక్ష్మి "వేయి శుభములు కలుగు నీకు పోయి రావే మరదలా" అని అంటూ పాడారు. భానుమతి గారి వలెనే వరలక్ష్మి గారి పాటలూ, వారి కంఠం చాలా శ్రావ్యంగా వుంటుంది. నాకు చాలా ఇష్టం. ఈ నా 75 సంవత్సరాలలో పాత హిందీ పాటలతో పాటు యస్. వరలక్ష్మి పాటలు కూడా నా సెల్ ఫోన్‌లో రికార్డు చేసుకుని వింటుంటాను.

మేము సి.ఐ.టి. నగర్‌లో వున్న ఇల్లు కూడా ఖాళీ చేయవలసి వచ్చింది. అప్పుడు మామగారి కాలేజ్ మేట్ పట్టాభిరామన్ గారింట్లో ఇల్లు ఖాళీగా వుంది. అక్కడ చేరాము. మేము బర్కిట్ రోడ్డు ఇంటికి 1964లో వచ్చాము.

బర్కిట్ రోడ్డు ఇంట్లో వున్నప్పుడే అప్పుడప్పుడు స్నేహితులని, ఆఫీసులో ఆయన కూడా పనిచేసే స్నేహితులని భోజనానికి పిలుస్తూ వుండేవాళ్ళం. అలాగే మార్చి నెల 20 వ తేదీన అంటే మా వెడ్డింగ్ డే. జయంతి, విజయాలో మావారితో పనిచేసే స్టాఫ్‌ని రాత్రి డిన్నర్‌కి పిలిచాము. థాంక్స్ చెప్పి వెళ్తూండగా వారి కో - అసిస్టెంట్ కె.బాబూరావు మాత్రం మా ఇద్దరి దగ్గరకు వచ్చి 'డిన్నర్ చాలా బాగుంది' అని చెప్పి ఇంకొక మాట "Have a child" అని wish చేసారు. నాకెంత సంతోషం వేసిందో అతనలా దీవిస్తే. తమాషా చూడండి, ఆయన ఆ మాటన్న కొన్నాళ్ళకే నే నెల తప్పాను. మా శకుంతల పుట్టింది. నేను ఎప్పుడూ ఆయన్ని తలుచుకుంటూ వుంటాను. అయితే ఆయన తన చిన్న వయసులోనే కన్ను మూశారు. 'జరిగిన కథ', 'తల్లిదండ్రులు'లాంటి సినిమాలకి దర్శకత్వం వహించారు. ఒక్కోసారి కొందరి వాక్కులు అలా ఫలిస్తూ వుంటాయి.

పట్టాభిరామన్ మా మామగారి క్లాస్‌మేట్. వీరిద్దరూ కలిసి షేక్స్‌పియర్ నాటకాలు వేసారట. ఆయన ఇంట్లో ఫోటోలు కూడా వున్నాయి. మా మామగారు వయసులో కలరుండి చాలా బాగుండేవారట. ఆయన Bassanino, ఇల్లుగలాయన Shylock వేసారట. పట్టాభిరామన్ భార్య కూడా చాలా మంచావిడ. ఆవిడ భర్తంటే భయపడుతూ అణిగిమణిగి వుండేది. మేము చిన్న దంపతులము కదా

అని మమ్మల్ని కనిపెట్టుకుని వుండేది. ఈ యింట్లో మా జీవితం చాలా బాగా సంతోషంగా వుండేది. దీపావళి రోజు మన ఆంధ్రాలోలాగే మేమిద్దరం టపాసులు కాలుస్తుంటే రావుకు, కల్యాణికి ఇది తొలి దీపావళి అని ఇంటి వారి కోడలు ఎగతాళి చేసేది. ఇవన్నీ రాస్తుంటే మా పెద్ద చెల్లెలు సుశీలను గురించిన ఒక సంఘటన జ్ఞాపకం వస్తోంది.

అది ఏడవ నెల పురిటికి భీమవరం వచ్చింది. నాకింకా పిల్లలు లేరుకదా, ఖాళీగానే వున్నాను కదా అని అమ్మ నన్ను సహాయానికి రమ్మని రాసింది. సరేనని నేను భీమవరం వెళ్ళాను. నా డెలివరీలు ఎంత కాంప్లికేటెడో, దాని డెలివరీలు అంత సుళువు. మూడు పురుళ్లు ఇంట్లోనే మంత్రసాని చేత అయ్యాయి.

ఒక సాయంత్రం నుంచి మా సుశీలకి పురిటి నొప్పులు ప్రారంభమయ్యాయి. మంత్రసానిని పిలిపించారు. ఆ గదిలో మంత్రసాని, మా చెల్లెలు, మా అమ్మ. రాత్రి భోజనాలు అయిన తర్వాత నుంచి తెల్లవార్లు నిప్పులు వస్తూనే వున్నాయి. కానీ ఇంకా ప్రసవం అవ్వలేదు. తొలికాన్పుకదా కొంచెం కష్టపడుతోంది. మంత్రసానికి చాలా అనుభవం వుంది. చాలా కాన్పులు చేసింది. ఇక మా నాన్నగారు రాత్రి తెల్లవార్లు మంత్రసాని మేల్కొన్నందున గంట గంటకి ఆమెకు కాఫీ ఇవ్వమని నాకు పురమాయించారు. మా చిన్న చెల్లెలు మాత్రం నిద్రపోయింది. అమ్మమ్మ, నాన్నగారు, నేను గది బయట వుండి మేల్కొనే వున్నాము మొత్తం మీద తెల్లవారు ఝామున ఒక మగపిల్లవాడిని కన్నది మా సుశీల. తల్లి పిల్లాడు కులాసాగా వున్నారు. నాకెందుకో ఒక పక్క సంతోషంగా వున్నా, మరో పక్క ఏదో దుఃఖం కడుపులో తొలిచేసే బాధ, గొంతులో వుండబెట్టినట్టు వుండడం, ఏడుపు అన్నీ మిళితమైయాయి. అప్పుడు నా ప్రసవం still born child గుర్తుకు వచ్చింది. కానీ ఆ సమయంలో నేను బయటపడితే, నాకు అసూయ అనుకుంటారేమోనని భయం. ఎంత అమ్మా, నాన్నగారైనా వాళ్ళ దగ్గర ఎలా బయటపడను. ఆ సమయంలో మావారు అక్కడ వుండి వుంటే షేర్ చేసుకునేవారు. మావాళ్ళందరూ బిడ్డ ఏడుపు వినగానే సంతోష పడ్డారే. నా ఫీలింగ్స్ వాళ్ళకు ఎందుకు తెలియాలి? రాత్రంతా నేను కాఫీలు విసుక్కుంటూ చేసాను. కానీ ఇప్పుడు మాత్రం వంటింట్లో నేను ఒక్కదాన్నే వున్నందున నా కన్నీళ్ళు తుడుచుకునేందుకు మంచి అవకాశం ఎలాగో దుఃఖం దిగమింగుకుని బయటికి వచ్చాననుకోండి. ఇవన్నీ నేను మద్రాసు వచ్చిన తర్వాత మా వారికి చెప్పుకున్నాను.

కానీ తర్వాత తెలిసింది ఆ రోజున మా చెల్లెలు దాని కొడుకు బయటికి రాగానే "అమ్మా! పాపం అక్క బిడ్డ" అందిట. మా అమ్మ "అది యిప్పుడు తలుచుకోకు" అన్నదట. నాకైతే సరే ఆ టైములో మా చెల్లెలలా ఫీల్ అవ్వడం విని నేను చాలా మూవ్ అయ్యాను. ఆ వేళ నేపడ్డ ఫీలింగ్స్ మా అమ్మ, నాన్నగారు, అమ్మమ్మ అందరూ అనుభవించారట. కానీ వాళ్ళు కూడా నాలాగే బయటపడలేదు.

AIRనుండి మద్రాసు - బి లో మధ్యాహ్నం 1నుంచి 1.30 వరకు మహిళామండలి తెలుగు ప్రోగ్రామ్ వచ్చేది. వున్నట్టుండి ఎ.ఐ.ఆర్ నుంచి నాకు ఒక లెటర్ వచ్చింది పదినిమిషాల పాటు తెలుగులో ఫలానా సబ్జెక్ట్ గురించి తయారు చేసుకుని అది AIRలో చదవాలని. అది రికార్డెడ్ కాదు, లైవ్ బ్రాడ్‌కాస్ట్. పిలుపు ఎలా వచ్చిందో నాకు గుర్తులేదు. అలా కొన్నాళ్ళు నాకు ప్రిపేర్ అవ్వడానికి టైమిస్తూ అప్పుడప్పుడు నన్ను పిలిచేవారు. అప్పుడు మొసలికంటి రమణమ్మగారు దాని ఇన్‌ఛార్జ్, రేడియో భానుమతిగారు కూడా ఇన్‌ఛార్జ్. వరుసగా ప్రోగ్రామ్‌లు వచ్చేవి. మేముండేది టి.నగర్. AIR బీచ్ రోడ్డులో. మైలాపూర్ కెళ్ళి అక్కడి నుంచి వేరే బస్సు ఎక్కి వెళ్ళాలన్నమాట. మొదట్లో మావారు నాతో కూడా వచ్చేవారు. తరువాత ఆయన పని ఒత్తిడి వల్ల నాకు బస్సు దారులు కొంచెం అలవాటు అవ్వడం వలన నేనే వెళ్తూ వచ్చాను. ఒకసారి మా అమ్మ ఈ వూళ్ళో వుండగా ఆవిడని కూడా పిల్చుకెళ్ళాను. ఆవిడ వేరే గదిలో ఉంది. అక్కడున్న స్పీకర్ కనెక్ట్ చేయమని వాళ్ళను కోరాను. ఎ.ఐ.ఆర్ నాకిచ్చే పారితోషికం పదిహేను రూపాయలు. అయినా ఆల్ ఓవర్ ఇండియా నా వాయిస్ వింటుందిగా అని సంతోషం.

'పొదుపుగా ఉండాలా లేదా' 'కృష్ణతరంగాలు' ఇలా కొన్ని సబ్జెక్ట్స్ మీదడిగేవారు. ఇన్ఫర్మేషన్ చేకూర్చడానికని కన్నెమెర లైబ్రెరీకి మావారు కూడా నాతోపాటు వస్తుండేవారు. అలాగ మొదటి అమ్మాయి పుట్టిన తరువాత కూడా దాన్ని మావారి దగ్గర ఇంట్లో వదిలి వెళ్ళేదాన్ని. ఒక్కోసారి పక్కవాటా అంబుజ మామి దగ్గర వదిలేసి వెళ్ళేదాన్ని. వెళ్ళి రావడానికి మూడుగంటలు పట్టేది. ఆ రోజుల్లో ఆటో రిక్షాలు వుండేవికావు. పుల్లింగ్ రిక్షాలు, సైకిల్ రిక్షాలు ఎక్కువగా వుండేవి. అందువలన బస్సులోనే తిరగవలసి వచ్చేది.

పక్కవాటాలో మామి. ఆవిడ పేరు అంబుజం. భర్త రంగనాథన్. వాళ్ళకు ఇద్దరు ఆడపిల్లలు, జయశ్రీ జయంతి. ఆవిడ నాతో చాలా ఫ్రెండ్లీగా వుండేది. మేమిద్దరం అక్కా, చెల్లెళ్ళుగా వుండేవాళ్ళం. ఆవిడతో నేను ఎప్పుడైన వాళ్ళ పుట్టింటికి వెళితే వాళ్ళ నాన్నగారు "కల్యాణి! నువ్వే ఇంటికి వెళ్తే పక్కనే మా అంబుజంకి కూడా ఇల్లు చూడు. ఎక్కడికి వెళ్ళినా మీరు ఇద్దరూ ఒకే చోట వుండాలి" అనేవారు. ఇప్పుడు అంబుజమామి, భర్త ఇద్దరూ లేరు. నేను టీచరుగా పనిచేసేటప్పుడు నాకంటే ముందు మా శకుంతల సైకిల్ రిక్షాలో ఇల్లు చేరుకునేది. అంబుజమామి వాళ్ళ పిల్లలతోపాటు మా శకుంతలకు కూడా టిఫిను ఇచ్చేది. ఇప్పటికీ వాళ్ళ అమ్మాయిలు మాతో టచ్‌లో వుంటున్నారు. జయశ్రీ వాళ్ళు కొన్నాళ్ళు బ్యాంకాక్‌లో వుండేవాళ్ళు. మేము అక్కడికి వెళ్ళినపుడు జయశ్రీ ఇంట్లో మూడురోజులు వున్నాము. వాళ్ళ ఇల్లు ఊరికి దూరం వలన Manhatten Hotel హోటల్‌లో ఒక వారం వుండి వచ్చాం. మొన్న వేసవిలో వాళ్ళ అమ్మాయి నిశ్చితార్థానికి హైదరాబాదుకు వెళ్ళివచ్చాము. ఈ మధ్యనే పెళ్ళికి కూడా వెళ్ళివచ్చాం. రెండో అమ్మాయి జయంతి బొంబాయిలో వుంటుంది. మా యిద్దర్నీ వాళ్ళు తల్లిదండ్రుల్లా చూస్తారు.

'శ్రీకృష్ణార్జున యుద్ధం' రిలీజ్ అయిన తరువాత జయంతీ వారు 'భాగ్యచక్రం' మొదలు పెట్టారు. అదే సమయానికి విజయా వాళ్ళు 'హరిశ్చంద్ర' అనే సినిమా కూడా రెండూ ఒకేసారి మొదలుపెట్టారు. అందువలన పొద్దున పూట జయంతి పిక్చర్స్, సాయంత్రం పూట విజయాలో. నెలతిరిగేసరికి రెండు ఆఫీసుల నుంచి జీతాలు వచ్చేవి. పైగా విజయా వాళ్ళు ప్రతి దీపావళికి బోనస్ ఇచ్చేవారు.

కొన్నాళ్ళకి మళ్ళీ నెల తప్పాను. ఈసారి పురిటికి భీమవరం రావద్దని అమ్మని పంపుతానని మద్రాసులోనే డెలివరీ చేసుకోమని మా నాన్నగారు ఉత్తరం రాసారు. దానికి నేను, మీ అల్లుడు కూడా ఆ అభిప్రాయంలో వున్నామని, ఇక్కడ డాక్ట ఇ.వి కల్యాణి అనే అనుభవంగల లేడీ డాక్టరు నర్సింగ్ హోమ్ వుందని నేను రాసాను. మా అమ్మ నా ఎనిమిదవ నెలలోనే వచ్చింది. రెండు నెలలకి కల్యాణి నర్సింగ్ హోమ్‌లో చేరాను. ఆసుపత్రికి వెళ్ళడానికి కె.వి.రెడ్డిగారు తన పర్సనల్ కారు ఇచ్చారు. హాస్పటల్ చేరిన తరువాత నొప్పులు ఎక్కువ రాలేదని సిజేరియన్ ఆపరేషన్ చేయడానికి సిద్ధమయ్యారు డాక్టర్లు. ఆపరేషన్ థియేటర్ బయట స్ట్రెచర్‌లో సిద్ధంగా వుంచారు నన్ను. అప్పుడు నాకు పాత జ్ఞాపకాలు వచ్చాయి. భయం వేసింది. ఆ రోజే తమిళ సినిమాలో నటించే వి.యస్. గోపాలకృష్ణన్ అనే ఆయన భార్యకి ఆపరేషన్ అయ్యిందని, మగపిల్లవాడు పుట్టాడని, మరేం భయపడవద్దని ఆయన మావారికి చెప్పారట. అవన్ని మావారు నాకు చెప్తుంటే "అబ్బా, నాకేం భయంలేదు. ముందు నన్ను ఆపరేషన్ థియేటరుకి పిల్చుకెళ్ళమని చెప్పండి" అన్నాను. ఆలస్యం చేస్తే బిడ్డకు ప్రమాదమేమోనని నా భయం. కింద వార్డులో మా అమ్మ బిక్కుబిక్కుమంటూ కూర్చుందట.

మర్నాడు ప్రొద్దున మత్తు వదిలి నా కళ్ళు తెరిచి చూసుకునేసరికి నా రూములో వున్నాను. ఆసుపత్రిలో మావారు, మా అమ్మ ఆందోళనగా నావైపే చూస్తున్నారట. నేను నా చేతులతో సైగచేసానట, బిడ్డ ఏదీ అని. మా వారు చెప్పారట, ఆడపిల్ల అని. కాసేపటికి ఒక నర్సు చూడచక్కని మంచి రంగు, నల్లని ఒత్తు జుట్టుపాపని అడ్డంగా పడుకోబెట్టుకుని నాకు చూపించింది. నాకు ఆనందం, ఆశ్చర్యం. అసలు మన పాపేనా, ఇంత అందంగా తెల్లగా వుందే అని సందేహం వచ్చింది. మా మామగారి, అంటే వాళ్ళ తాతగారి కలరు.

ఆసుపత్రిలో వున్న పదిరోజులు మా అమ్మ పథ్యం అక్కడే వెనకవైపే వున్న స్టౌవ్ మీద అందరూ వండుకుంటుంటే తాను కూడా అన్నం, చారు వండేది. రెండు మూడురోజుల కొకసారి ఇంటికెళ్ళి కరివేపాకు పొడి, కొన్ని బాలింతకు కావలసిన తయారీలు తెస్తూండేది. మావారు మాతోనే ఎంతవరకు గడపగలరో వుంటూ తనకి, మా అమ్మకి హోటల్ నుంచి భోజనం తెస్తూ, ఇద్దరు అక్కడే తింటూ కాలం

గడిపేవారు. మాతోపాటు వుండే మామగారిని ఇంట్లో అంబుజమామి కనుక్కుంటూ వుండేది. ఎన్నడు కూడా ఇతరులను బాధ పెట్టకూడదనే గొప్ప మనసు మా మామగారిది. అందుకనే ఆయన కూడా వుంటే అందరికి ఇబ్బందిని గూడూరుకు వెళ్ళిపోయారు. పాప పుట్టిన తేదీ డిశంబరు 13, 1965. వాళ్ళింటికి వచ్చిన తరువాతే మాకు పాప పుట్టిందని ఇల్లుగలవాళ్ళు చాలా సంతోషించారు.

పదవరోజున ఇంటికి వచ్చాము. పదకొండవ రోజు సాయంత్రం ఉయ్యాల్లో పెట్టాము. దక్షిణాన పదకొండవ రోజున ఉయ్యాల ఫంక్షన్ చేస్తారు. పక్కింటమ్మాయిలిద్దరు మా వీధిలో వాళ్ళను పేరంటం పిలిచి వచ్చారు. ఆ రోజున పొద్దున్నే గూడూరు నుంచి వచ్చిన మా మామగారు ఈ అమ్మాయిలిద్దరిని పిల్చుకుని మా బంధువుల ఇళ్ళకు వెళ్ళి ఆహ్వానించి వచ్చారు. అన్నింటికి మా అమ్మ ఒక్కతే అయిందని అంబుజమామి, ఆ యిద్దరు అమ్మాయిలు సహాయం చేశారు. అందులో ఒక అమ్మాయి పక్కింటి మార్వాడీలమ్మాయి బేబి, ఇంకొకమ్మాయి ఇల్లుగలవారి మనవరాలు శశి. పక్కింటి మార్వాడీల అబ్బాయి మున్నాకి ఏడాది నుంచే మా యింట్లో బాగా అలవాటు. వాణ్ణి పార్కుకు పిల్చుకు వెళ్తూండేవాళ్ళం. అలాగే జయశ్రీ, జయంతిలను కూడా షికారుకి, పార్కుకి పిల్చుకు వెళ్తూండేవాళ్ళం.

ఒకరోజు సాయంత్రం మావారికేం తోచిందో ఏమో రేడియో ట్యూన్ చేసి ఉయ్యాల రేడియోకి దగ్గరగా జరిపి దాంట్లో పాపని పడుకోపెట్టారు. నాతో "కల్యాణీ! మన పాపకి సంగీతమంటే ఇష్టమే చూడు పాటలు బాగా వింటోంది" అన్నారు. ఆయన తాపత్రయం చూడండి మష్టానికి పదిహేను రోజులు అయింది. ఈలోగా తన కూతురికి సంగీతం అంటే ఇష్టం ఉంటుందో లేదోనని తపన. ఎందుకంటే ఇటు మా అమ్మ వాళ్ళింట్లో, అటు అత్తవారింట్లో అందరూ సంగీత ప్రియులే.

అసలు మా అమ్మ భీమవరం నుంచి వచ్చేటప్పుడు నాకు ప్రసవం అవ్వగానే నెలలోపుగా నన్ను, బిడ్డను భీమవరం పిల్చుకెళ్దామని అనుకున్నది. కానీ ఆపరేషన్ అయినందువలన డాక్టరు అభ్యంతరం చెప్పింది. అందువలన రెండవ నెలలో వెళ్ళాను. అక్కడ భీమవరంలో పాపకోసరం మా నాన్నగారువాళ్ళు ఎదురు చూసేవారు. మా నాన్నగారు దాన్ని "మ్రెడాస్ రాణి" అని పిలిచేవారు.

మా అమ్మ యిక్కడ ఉన్న నాలుగు నెలల మా చిన్న చెల్లెలు ఒక్కటే ఉత్తరాలు మా అమ్మకి. వినాయక చవితి, దసరా, దీపావళి పండగలన్నింటికి మా అమ్మ అక్కడ లేదని దానికి చాలా తీరని లోటుగా వుందని బాధ పడుతూ రాసేది. దాని ఉత్తరాలు చూసి మా అమ్మ కళ్ళవెంట నీళ్ళు పెట్టుకుంటే నాకు ఏడుపు వచ్చేది. కానీ నాకు ప్రసవం అయి నాకు పాపపుట్టగానే మా చెల్లెలి బాధ అంతా పటాపంచలైపోయింది. పాప ఎప్పుడు వస్తుందా అని ఎదురు చూసేది. చిన్నతనం నుంచి మా రఘుమని పెంచిన అమ్మమ్మ, మా నాన్నగారు అక్కడ వున్నా కూడా దానికి మా అమ్మ తర్వాతే కదా మిగతావాళ్ళు.

మేము భీమవరం చేరగానే మ్రెడాస్ రాణిగారొచ్చారు అని మా నాన్నగారికి, మా చెల్లెలికి విపరీతమైన సంతోషం. మా అమ్మమ్మ ముని మనవరాలిని చూచి పొంగిపోయింది. చుట్టుపక్కల అమ్మాయిలు అక్క పాపను ఎత్తుకుని వచ్చిందని వచ్చేవారు. ముఖ్యంగా కామర్స్ లెక్చరర్ శేషావతారంగారమ్మాయిలు అలివేలు, రంగనాయకి. పాపకి మూడవ నెల రాగానే నామకరణం చేశాము. మా వారు మద్రాసు నుంచి వచ్చారు. మా మామగారి కోరిక ప్రకారం శకుంతల అని పేరు పెట్టాము. అది మా అత్తగారి పేరు. అసలు నేను, మా వారు మద్రాసులో ఆసుపత్రిలో వున్నప్పుడే ఏవేవో పేర్లు అనుకున్నాము. కానీ అది జరగలేదు. పాపకి నాల్గవ నెలరాగానే తిరిగి మద్రాసు వచ్చేశాను.

మద్రాసులో వేరే వ్యాపకం లేకపోడంతో పాపని చూసుకుంటూ కూరగాయలకు వెళ్ళాలంటే ఆ కాసేపు అంబుజామామికి ఇస్తూ, దాని ఆటపాటలు చూస్తూ కాలక్షేపం చేసుకుంటూ వచ్చాను. మావారు ఇంట్లో వున్నప్పుడల్లా దాన్ని వదిలేవారు కాదు. పదవ నెలలో ఆనవాయితీ ప్రకారం తిరుపతి కొండ మీద తలనీలాలు తీయించడం, చెవులు కుట్టించడము జరిగాయి. అన్నప్రాసన కూడా తిరుపతి కొండమీదనే, నే ప్రార్థించుకున్నందున. అదికూడా స్వామివారి ప్రసాదము చక్కెర పొంగలిదాని నోటిలో పెట్టి అన్నప్రాసన శాస్త్రం చేశాము. మా నాన్నగారు శకుంతలకి ఒక వెండిగిన్నె బహూకరించారు. మా అమ్మ తిరుపతికి రాలేదుకదా. శకుంతల పుట్టిన రోజు పండగ

భీమవరంలో చేస్తానంటే మావారు సరేనని ఒప్పుకున్నారు. డిశంబరు పదమూడున కదాని వారం ముందుగా భీమవరం వెళ్ళాను. కానీ అక్కడికి వెళ్ళాక మా మామగారి దగ్గరినుంచి ఉత్తరము వచ్చింది. మొదటి పుట్టిన రోజు తెలుగు తారీఖుల ప్రకారం చేయాలని. మా అమ్మావాళ్ళు కూడా అదే అన్నారు. అది డిసెంబర్ 30న పడింది. ఆ సమయంలో నా పెద్ద చెల్లెలు సుశీల దాని మూడవ కాన్పుకు భీమవరం వచ్చింది. దానికి ఇద్దరు మగపిల్లల తరువాత ఆడపిల్ల పుట్టింది. ఆ సమయంలో అది కని 21వ రోజున డిసెంబర్ 30న పడింది. ఆంధ్రాలో 21 వ రోజున పాపని ఉయ్యాల్లో వేసే ఆనవాయితీ కదా. మా చెల్లెలి కూతురు ఉయ్యాల పండగ, మా శకుంతల మొదటి పుట్టినరోజు రెండూ ఒకే రోజున పడినందున జతగా పండగ చేసుకున్నాం. అందరినీ పేరంటానికి పిలిచాము. ఒక వారం అయిన తరువాత నేను మద్రాసు వచ్చేసాను. పుట్టినరోజు పండగకి మావారు రావడానికి కుదరలేదు.

ఆడపిల్ల పుట్టింది కదా అని నేను అప్పటినుంచి దసరా కొలువు పెట్టి అందరిని పేరంటానికి పిలుస్తూ వచ్చాను. రెండవ పుట్టినరోజుకు కూడా అందరిని పిలిచి గ్రాండ్‌గా మద్రాసులో చేసాను. మొదటిసారి మా వారు భీమవరం లేదుకదా!

భాగ్యచక్రం షూటింగ్ సమయంలోనే విజయా వారి ఉమాచండీ గౌరి శంకరుల కథ రికార్డింగులు, షూటింగులు కూడా జరుగుతున్నాయి. ఆ సమయంలో మా చిన్న చెల్లెలు రఖుమ బి.ఏ ఫైనల్ యియర్ పరీక్షలు వ్రాసి మద్రాసు వచ్చింది. మా అమ్మాయి శకుంతల సౌమ్యంగా వుండేటప్పుడు దానిని ఉమా అనేది. ముభావంగా వున్నప్పుడు గౌరీ అనేది, అల్లరి చేసినపుడు చండీ అని పిలిచేది అంటే ఆ సినిమాలో బి.సరోజాదేవి మూడు క్యారెక్టరులు అన్నమాట. అందుకే ఆ సినిమాకు ఉమాచండీ గౌరిశంకరుల కథ అని పేరు. శంకరుని పాత్రధారి ఎన్.టి.రామారావుగారు. అందుకు మావారు ఈ సినిమాలో శివతాండవం డ్యాన్సు రామారావు గారికి ప్రాక్టీస్ చేయించడానికి డ్యాన్సు డైరెక్టర్ పసుమర్తి కృష్ణమూర్తి గారితో తెల్లవారుఝామున 3.30 గంటలకి రామారావుగారింటికి వెళ్ళేవారు.

అలాగే ఒకరోజు రాత్రి అంటే మరునాడు రామారావుగారింటికి వెళ్ళాలన్నమాట. మా చెల్లెలు భోజనాలు అయింతర్వాత, "బావగారు! నాకు ఆ పాట ఒకసారి వినిపించరా?" అని అడిగింది. ఆ కాలంలో రౌండుగా పెద్దగా వుండే రికార్డింగ్ మిషన్లు కదా? దాని మీద ప్లేయర్ పిన్ వేసి ప్లే చేయాలి. మావారు ఏం చేసారంటే "రఖుమ నువ్వే ప్లే చెయ్యి" అన్నారు. అది ఏంచేసిందంటే పెట్టె ఓపెన్ చేసి పిన్ పెడ్తుంటే అది జారి సందులో పడిపోయింది. ఎంత ప్రయత్నించినా చేయి దూరే సందు కాకపోవడం వలన అది రాలేదు. మా రఖుమ బిక్కమొఖం వేసి వాళ్ళ బావకు చెప్పింది. ఆయన కూడా ట్రై చేశారు. రాలేదు. ఎలాగ? మర్నాడే అది తీసుకుని తెల్లవారుఝామున రామారావుగారింటికి వెళ్ళాలి. ఇంతలో కమేడియన్ సారధి వచ్చాడెందుకనో. సారధికి ఏమీ చెప్పకుండా "పిన్ దాంట్లో పడిపోయిందయ్యా. రేపు ఉదయాన్నే రామారావుగారి ఇంటికి వెళ్ళాలికదా? దగ్గర్లో మెకానిక్ దొరుకుతాడేమో చూద్దాం. నాతోరా!" అని అతన్ని వెంట వేసుకుని వెళ్ళారు. కాసేపటికి డ్యాన్సు డైరెక్టరు పసుమర్తి కృష్ణమూర్తిగారు వచ్చారు. లోపలి నుంచి మా చెల్లెలు బిక్కుబిక్కుమంటూ చూస్తోంది. దానికి ఏడుపు వస్తోంది ఒక మూల. మా మామగారు వీధికెదురుగుండా హాల్లో కుర్చీలో కూర్చున్నారు. పసుమర్తిగారు రాగానే అంతా పూసగుచ్చినట్టు "మా కోడలు చెల్లెలు ఇలా చేసింది, సారధితో మావాడు మెకానిక్ కోసరం వెళ్ళాడు" అని చెప్పారు. నాకూ, మా చెల్లెలికి ఒళ్ళు మండిపోయింది వున్నదున్నట్టు చెబుతుంటే. ఆయన చాల స్ట్రైట్ ఫార్వర్డ్ మనిషి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments